

t.g.v. 60ste verjaardag van J. Stalin.

‘1879 – Stalin – 1939’

“Hollands molens reiken over lage
horizon hun ernst en zwaar gebaar
om de grijze hemelen te dragen
van het oude ondergaande jaar.

Uit het land van riet en boezemvaarten
stijgt de Westenwind, een sterk jong man,
zich verheffend op zijn eigen zwaarte,
en slaat aarde en water in zijn ban.

Trek nu, woorden, rustig en geladen
met de windkracht van dit zeegebied
tot den grootsten aller kameraden,
groet hem, zing voor hem dit Hollands lied:

Wij herkennen U: gij zijt geen vreemde,
maar doortrokken met het zwaar geduld
waar de molens onder grijze beemden
eeuwig malende mee zijn vervuld.

Wij herkennen U: gij hebt de hechte
onaantastbaarheid van het bazalt,
dat de storm breekt in de tweegevechten
waar hij Hollands tuin mee overvalt.

Wij herkennen U: gij zijt de schipper
met de harde donkerbruine hand,
die langs schor en wad de kleine klippen
roervast aanhoudt op het veilig land.

Wij herkennen U: gij zijt geschapen
uit dezelfde donkre klei als wij,
waarin alle grote beelden slapen
van een mensheid, onverdeeld en vrij.

Met het hoofd geheven boven allen,
maar de voeten op de moedergrond
die het leven voedt der duizendtallen
– openbaar en toch geheim verbond –

hebt gij van het volk Uw moed genomen,
van het volk de droom, die levend houdt...
van het volk ’t geduldige verlangen,
van het volk de wil, die scheidt en bouwt.

“Leiders gaan, het volk blijft eeuwig leven” –

Maar in 't hart der nieuwe orde staat
bij de onuitwisbaren geschreven:
S t a l i n , – leider, broeder, kameraad!”

Sonnet, 1949
t.g.v. de 70ste verjaardag van J. Stalin

Titel: Stalin.

“Geen lof of blaam heeft ooit de naald verwrikt
Van dit kompas. Zijn kern: het noest geduld.
Zijn opdracht, het gegeven woord, vervuld.
Zijn visioen in stug graniet gebikt.

Zo, door de tijd beproefd en nooit verschrikt
– Al werd de zon twee maal in rouw gehuld –
Heeft zich in hem het fier genie onthuld
Van 't volk dat niet meer duldt, maar zelf beschikt.

Meer werd hij dan al wat zich noemen laat
– Een balling, die van schoner morgen droomt,
Rebel, wetgever, bouwer of soldaat.

Meer dan één enkel mens -: de ziende kracht
Reeds in miljoenen levens uitgestroomd,
Volkren bevrijdend uit hun blinde nacht.”

(Moskou, 9 Maart 1953)

Titel: Uitvaart

In het grote grijze zwijgen van het eeuwenoude plein
Wachtte hem voor 't laatst de garde, wachtten makkers, groot en klein.

Vaders hieven kindren hoger toen de wagen nader kwam
Door de donkere geleedren lichtend als een morgenvlam.

Maar het rode trotse dundoek, waarmee blijde mensenstoeten
Hem in andre jaren zingend op ditzelfde plein begroetten

Dekte nu de vriend en vader, in de diepste slaap verzonken,
En alleen de zilvren klachten van de treurmuziek weerklonken.

Op de schouders van zijn naasten werd hij eens nog opgeheven
Die hun had geleerd zich vrij te vechten, vrij te leven.

Hem, in zware jaren eenmaal Lenin's leerling en genoot,
Droeg men weer aan Lenin's zijde in de vriendschap van de dood.

In de vriendschap die zich over leven, over sterven breidt:
In de sluimrende gemeenschap van gedeelde' onsterfelijkheid.

Eenzaam dreunden de kanonnen, werk en ambacht stonden stil;
Naar het Rode Plein verhieven zich als duiven naar hun til

De gedachten van miljoenen; hun gelofte vulde 't zwerk
Om de dode held, die uitrust van het bovenmenslijk werk.

Hij zal rusten, hij zal slapen; wat hij schiep houdt macht en adem;
Onder mensen woont het; mensen drijft het voort tot heldendaden.

Tot geen schuilhoek meer ontdekt wordt, waar nog slavernij kan tieren.
Tot de volkeren verbroederd Stalin's naam in vrede vieren.”